

Nicolae VASILE

La zece ani de „Literar ing”

Acum zece ani, la 1 aprilie 2013, când am început această incitantă activitate de a ne organiza ca o structură literară a inginerilor, ale cărei detalii ca înființare, membri fondatori etc. au fost prezentate în articolul din *Revista Univers Ingineresc*, nr. 7/1-15 aprilie 2013 (https://www.agir.ro/univers-ingineresc/numar-7-2013/s-a-constituit-cercul-literar-al-scriitorilor-ingineri-%c3%a2%e2%82%ac%c5%beliterar-ing%c3%a2%e2%82%ac%c5%93_4034.html),

am lansat în primul editorial al publicației noastre, care avea să se numească „Literar ing”, o întrebare, care era totodată și titlul articolului „De ce să scrie un inginer?”, iar unul dintre răspunsurile menționate era „Pentru că și inginerul este om”.

Astăzi, la al patruzecilea număr și zece ani de activitate, putem spune că am demonstrat capacitatea noastră de a fi oameni, de a exprima literar aceasta, dar și de a ne implica în organizarea generală a literaturii și publicisticii române, care să ne permită extinderea problematicii abordate.

Ca orice activitate, am pornit cu o evaluare și, în acest sens, am acumulat o serie de informații pe care le-am publicat în Dicționarul „INGINERI, Scriitori și Publiciști”, Editura AGIR, 2017, autori Nicolae Vasile și Ioan Ganea-Christu.

O direcție, stabilită încă de la început, a fost cea a deschiderii largi a colaborării cu scriitorii din toate categoriile profesionale, nu numai ingineri, ceea ce se reflectă și în dicționarul menționat mai sus, unde în capitolul Colaboratori, apar o serie de scriitori

consacrați precum: Ion C. Ștefan, Geo Călugăru, Michaela Al. Orescu, Ioan Maftעי-Buhăești etc. La întâlnirile Cenaclului „Literar ing” au participat curent alți scriitori consacrați, precum: Radu Cârnecki (inginer), Victor Atanasiu, Victor Gh. Stan, Nicolae Rotaru, George Corbu, Vasile Groza, Corin Bianu, Paula Romanescu, Cleopatra Luca, Valentin Rădulescu, Horia Crios, Dorel Vidrașcu, George Terziu, Liviu Zănfirescu (neingineri) etc., în afara membrilor noștri: Gheorghe Indre, Ovidiu Țuțuianu, Ioan Ganea-Christu, Florin Grigoriu, Corneliu Cristescu, Mihaela Cazimirovici, Cornelia Violeta Popescu, Gheorghe Țiclete etc.

O altă direcție importantă a fost orientarea spre revistele literare și de cultură și editurile din toată țara, pentru a oferi scriitorilor și publiciștilor ingineri posibilitatea de manifestare. Dintre acestea, în ordinea cronologică a începutului colaborării, amintim: *Cronos* (Constanța, redactor șef Ioan Muntean), *Bogdania* (Focșani, redactor șef Ionel Marin), *Cronica Timpului* (București, redactor șef Rodica Subțirelu), *Luceafărul de Vest* (Timișoara, redactor șef Dumitru Buțoi), *Independența Română* - *Independența prin cultură*, (director Florian Laurențiu Stoica), *Amprentele sufletului*, (redactor șef Eugenia Enescu-Gavrilescu), *Convorbiri Literar-artistice*, (director Antoneta Rădoi), *Cervantes*, (director George Terziu) (ultimele patru fiind din București) etc. și editurile: *AGIR*, *Bibliotheca*, *Edit Graph Buzău*, *Arefeana*, *Destine*, *Amanda Edit*, *Bogdania*, *Laurent*, *Fast Editing*, *Neverland*, *Inspirescu* etc.

Aceste colaborări, precum și infrastructura oferită de AGIR și UZPR în București, ne-au permis dezvoltarea unor baze de date privind scriitorii români din țară și străinătate, precum și grupările literare din țară. Astfel, am putut aborda o lucrare de dimensiuni monumentale,

Enciclopedia SCRITORII din GENERAȚIA 2000, din care au fost publicate volumul I, în anul 2020, și volumul II, în anul 2021, la Editura UZP, fiind în curs de elaborare volumul III. Toate pot fi accesate liber pe site-ul www.revistedecultura.com. Acest proiect inițiat împreună cu regretatul *Doru Dinu Glăvan* și dezvoltat în colaborare cu Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România a fost elaborat până acum de colectivele de autori formate, pentru volumul I, din: Nicolae Vasile, Mihai Stan, Antoneta Rădoi, Ionel Marin, Victor Petrescu, Nicolae Toma, Geo Călugăru, Gheorghe A. Stroia, Eugenia Duță, Cristian Petru Bălan, Nicu Doftoreanu, Mariana Gurza, Nicoleta Lepădatu, Viorel Martin, Viorica Popescu-Cojocaru, Ion Popescu-Topolog, Al. Florin Țene și Victor Atanasiu, prefăcător, iar pentru volumul II, din: Nicolae Vasile, Antoneta Rădoi, Mihai Stan, Gheorghe A. Stroia, Geo Călugăru, Milen Badrălexi, Ionel Marin, Nicolae Toma, Ion Ciocanu, Eugenia Duță, Eugenia Enescu-Gavrilăscu, Viorel Martin, Grigore Măinea, Camelia Obreja, Victor Petrescu, Gheorghe Țiclete și George Toma Veseliu, prefăcător.

În timp, întâlnirile Cenaclului „*Literar ing*” au beneficiat de colaborarea artistică a trupelor de teatru „*Teatrul Nostrum*” și „*ImpACT-ART*”, acesta din urmă, devenit de curând *Cercul de Teatru AGIR*, precum și de prestația deosebită a actrițelor Claudia Motea, Doina Ghițescu și Cristina Lascu, față de care îmi exprim totală recunoștință.

De asemenea, mulțumesc conducerii AGIR care ne-a oferit sprijinul material și logistic pentru desfășurarea activității Cenaclului, precum și colaboratoarelor mele apropiate de la Librăria AGIR, Monica și Alina, pentru sprijinul în organizarea concretă a evenimentelor.

Apariția Suplimentului Literar al Revistei Univers Ingineresc, „*Literar ing*” nu ar fi fost posibilă fără tehnoredactarea realizată de Ioan Ganea-Christu și corectura asigurată de Cornelia Violeta Popescu, cărora le mulțumesc cu această ocazie.

La mulți ani, „*Literar ing*”!

Ioan GANEA-CHRISTU

Cercul „Literar ing” la 10 ani și 40 de suplimente literare

În Nr. 36 al acestei publicații, am scris un articol despre cum am ajuns membru AGIR, în care am detaliat și cum m-am pricopsit cu încă o funcție (*pe lângă cele câteva zeci pe care le-am îndeplinit în cariera profesională de-a lungul timpului*): secretarul cenaclului și tehnoredactorul suplimentului literar al Universului ingineresc. O activitate pe care am desfășurat-o cu plăcere (chiar dacă e destul de laborioasă) și o experiență mulată perfect peste una din pasiunile mele.

Îl cunoșteam pe domnul Nicolae VASILE de foarte mulți ani, din „câmpul muncii”, dar nu și în postura de scriitor. Pentru mine reprezintă și un model în ansamblu, iar colaborarea în această activitate mi-a îmbogățit bagajul de cunoștințe și mi-a dezvoltat apetitul pentru scris, în general.

De altfel, a fost o surpriză cât se poate de plăcută să constat numărul mare de ingineri cu preocupări literare (dar și în domeniile muzicii, picturii sau teatrului), care, cel puțin în fiecare lună din cei zece ani de la înființarea cercului, ne-au delectat cu produsul pasiunilor. Am cunoscut aici mulți ingineri scriitori, ne-am împrietenit, am făcut schimb de cărți la numeroasele „lansări” în care ne-am comentat reciproc lucrările, am format un grup completat și cu membri din afara breslei ingineresti din toată țara.

Din păcate, câțiva din membrii cercului nu vor mai scrie niciodată... Dar nici nu vor fi uitați prea curând. În locul lor au venit pe parcurs noi membri pe care i-am primit fără deosebire de ... de niciun fel.

Ne dorim ca cenaclul și publicația să aibă continuitate, atractivitate și succes în toate!

Mihaela - Mariana CAZIMIROVICI

- 2 -

Tania se îndepărtă, surâzând încă. Scutură din cap, la gândul întâlnirii cu bătrâna, și își relua mersul grăbit, învinovățindu-se că s-a lăsat prinsă atât de ușor în povestea aceleia.

Trotuarul se bifurca în fața următorului semafor. Ea se opri la semnalul roșu, pregătind în minte ce avea de făcut la serviciu, a doua zi. Își punctă clar ideile, numărându-le, pentru a le putea nota rapid când va ajunge acasă.

Era ritualul ei de seară și o mulțumea o astfel de obișnuință. În acest mod, totul era limpede, înainte de cină, și așa mai avea timp să și citească niște pagini din cartea de pe noptieră, până când o acapara somnul.

Așa că porni rapid, la culoarea verde a semaforului, pufnind-o râsul că se comporta precum șoferii, care-și așteptau și ei rândul. Nu conducea o mașină, ci propriul corp pus pe pilot automat.

„Pff! Râd de una singură! Hai, că-i bine!” se dezmetici, numai cât să o zărească pe bătrâna cu pălărie, care, de data aceasta, stătea pe banca din fața restaurantului, pe lângă care fata trebuia să treacă, în drum spre casă, făcând la stânga, pe o străduță destul de întunecată.

– Cum...? nu apucă ea să termine, că femeia se și băgă în seamă, continuându-i întrebarea:

– ...am ajuns înaintea ta?

– Mda... se fâstăci tânăra, dându-și seama că va cădea, din nou, în plasă. Adică nu... se răzgândi ea, brusc, pentru a tăia dorința de conversație a celeilalte.

– A, deci nu vrei să știi... i se răspunse totuși, mios. Mai bine!

Ritual de seară

(urmare din Nr. 39)

– Îmm... dar poate vreau să știu! preferă să riște fata.

– Eh, prea târziu!

„Ah, ce șmecheră! Să mă-ndepărtez rapid, că povestea devine chiar ciudată!” continuă Tania în gând, după ce se opriase câteva secunde.

Își relua drumul, făcând câțiva pași, fără să mai vrea să participe la jocul bătrânei.

– Ești o fricoasă și o supărăcioasă! auzi în urma ei.

Zâmbind, se întoarse spre bancă, dar fără să se oprească, mergând încet cu spatele și pierzându-se în întuneric:

– Pa-paa-aaa! spuse cântat, făcând cu mâna și răsucindu-se iar în direcția opusă.

– Ah, ce bine miroase! Aștia mănâncă ceva... exotic, încă se auzi glasul cristalin de sub pălăria veche de fetru. Și un plescăit de poftă fu urmat de un râs ca un chițăit.

„Nu mă mai păcălești!” se feri Tania de o nouă întrerupere de ritm.

– Ți-ai pierdut brățara! auzi ea, vag, după ce mai făcu niște pași.

– Poftim?

– Brățaa-raaa...! strigă bătrâna.

– Of, Doamne!

Pipăindu-și încheietura mâinii stângi, își dădu seama că nu era o minciună. Nu înțelegea cum și unde o pierduse, pentru că își amintea că o simțise la mână, obișnuită să o atingă, când se oprea și se gândea la ceva. Era un fel de gest reflex, pe care-l făcea, de multe ori, inconștient. O prietenă îi atrăsese cândva atenția, drept care știa clar că, în urmă cu puține minute, brățara fusese, ca de obicei, bine fixată pe mâna ei. Nu avea cum să cadă, pur și simplu, iar bătrâna nu avea cum să

treacă pe lângă ea, să o depășească și să se și așeze pe bancă, înaintea ei...

– C... cum...? se bâlbâi ea, revenind lângă femeia, care se ridicase deja.

– Eee, am găsit-o.

– Unde?

– Pe jos.

– Unde... pe jos?

– Păi, pe jos! Ce, nu mai auzi bine? se burzului bătrâna, după care se uită șmecherește pe sub borul pălăriei, surâzând destinsă. N-ai spus tu „la revedere”?

– Și?

– Și n-am spus eu „la cât mai repede vedere”?

– Hm! întinse fata mâna spre brățară și o privi neîncrezătoare pe șugubeață. Mai degrabă... vru să continue, dar preferă să tacă.

– Nu înțelegi nimic, nu-i așa? sesiză femeia, în timp ce o privea drept în ochi. Mă gândeam că vrei să mai stai puțin de vorbă... pentru că nu știi niciodată ce înseamnă câteva secunde... pierdute.

La care, Tania se îndepărtă bombănind: „Mda, da, câteva secunde! Că eu am atâta timp de pierdut cu glumele ei proaste! Cum o fi căzut brățara asta cu închizătoare dublă?! E o hoată?! Să sun la poliție?! Și ce să spun? Că o bătrână mi-a furat brățara, după care mi-a dat-o înapoi?! Ce-o să creadă ăia? Hm... Gata, acasă! Nu mă mai oprește nimeni... sper! Ce seară enervantă!”

- 3 -

Ajunse la capătul străduței întunecate, când se hotărî să nu se mai gândească la întâmplările de dinainte, pentru că oricum era mult prea obosită ca să mai poată să-și amintească fiecare mișcare. Iar gândurile, care i se-nvălmășeau, nu o ajutau să-nțeleagă cum își pierduse brățara și cum o găsisese bătrâna, care ajunsese înaintea ei...

De data aceasta, chiar se grăbea și, privind, din când în când, în urmă, se

asigură că nu o urmărește nimeni.

Era destulă liniște în jur, dacă excludea cele câteva mașini, care treceau în viteză pe carosabil.

Oricum, știa drumul foarte bine. Mai avea puțin și se apropia la doi pași de un alt semafor, la traversarea unei străzi cu sens unic și foarte bine iluminată.

– Hei! auzi o voce în dreapta ei.

Când se uită în direcția aceea, se opri tulburată, fiindcă o zări, din nou, pe bătrâna, care, îi zâmbea de pe băncuța mică, din piatră, de lângă semafor.

Nu apucă să o-ntrebe, de data asta, cum ajunsese acolo, că pufnituri puternice și repetate o făcură să se dea doi pași înapoi, deși semaforul era verde.

Rămăsese uluită privind cum cele câteva mașini se ciocniră, rând pe rând, una de cealaltă, ocupând și trecerea de pietoni, și mica intersecție.

Ea fusese salvată, însă.

Luându-și ochii de la accidentul în lanț, privi spre bătrâna, care mersese deja câțiva pași și se întorsese spre ea, făcându-i, zâmbitoare, cu mâna.

A vrut s-o strige, să-i mulțumească, dar zarva din jur o făcu să o piardă pentru o clipă din priviri. Iar când încercă să o regăsească, nu a mai putut-o vedea.

Degeaba alergă pe stradă după ea; nu o mai văzu, deși bătrâna nu avea unde să se fi dus, în altă parte, sau să se fi ascuns. Gardul lung, de piatră, dinspre bulevard, al muzeului pe lângă care trecea, era intact și femeia nu ar fi putut intra nicăieri.

Nici în zilele următoare nu o regăsi și niciodată altcândva. Însă, în drumul ei zilnic spre casă, din când în când, se mai oprea, fie pe marginea gardului, unde o-ntâlnise prima dată, fie pe banca din fața restaurantului cu arome exotice, fără să-i mai pese de programul din ziua următoare sau de timpul pierdut, privind, cu bucurie, lumea din jur.

Ovidiu ȚUȚUIANU

Pretinul nostru, inginerul

(14 septembrie -

„Ziua inginerului român”)

În prezenta societate,
Unde creștem și trăim,
Îi mare dificultate
Pretini buni ca să găsim.

Căci mânați de plată grasă,
Oamenii din jurul nost'
Numai de câștig le pasă.
După „fișa lor de post”!

Doctorul abia așteaptă,
Ca să te îmbolnăvești,
Să-ți prescrie o rețetă,
Cu bani mulți să o plătești.

Polițistul urmărește,
Ca „să calci pe bec” oricum,
El amenda pregătește,
Și-o-ncasează chiar pe drum.

Avocatul stă la pândă,
Ca să intri în necaz;
Și-i posibil să te „vândă”,
De primește un ucaz.

Finanțistul, cu strictețe,
Scurmă în averea ta
Până și la bătrânețe,
Are griji a te taxa.

Profesorul, orișicare,
Reputat sau aspirant,
Are o plăcere mare
Când îi pari un ignorant.

Numai singur, *inginerul*,
Îți e pretinul fidel,
Că-ți înalță cartierul
Cu „confort”... de orice fel!

Iepurașul doctorand

(Fabulă)

În fața vizuinii sale,
Sta iepurașul plictisit.
Dar iată trece-o vulpe-agale,
Și-l abordează, fandosit:

- Ce faci aicea, frate dragă?
- Lucrez la doctoratul meu.
- Cine-ar putea să te-nțeleagă,
Ușor e lucrul sau e greu?

- De vrei să afli, îți spun tema:
„*Jupoi la blănuri mari sau mici*”
Și ca să știi cum pun problema,
Poftește-n vizuină, ici!

Iar dup-o vreme, iepurilă,
Leși voios și împăcat,
Cu blana vulpii pe o grilă
Și-apoi o puse la uscat.

La fel pățiră, lupul, ursul,
Același tratament mereu,
Iar în final, (să-ți vină râsul!)
Din vizuină iese-un... leu!

- Măi doctorand, îi zise leul,
Atunci când vei mai fi „călcat”,
Să mă anunți și să-mi spui greul,
De care te-ai împiedicat!

Morala zice: Stratagama,
La doctorat, e o cutumă;
**Nu-i important cum sună tema;
Contează... cine te îndrumă!**

* * *

Cătălina DUMITRAȘCU

Rătăcesc agale printre tarabele acoperite de umbrele ineficiente. Soarele arde necruțător, contrazicând orice prognoză de septembrie. Caut o poartă a timpului, un tunel prin care să ajung mai repede în vremurile în care lucrurile din fața mea erau vii. Deodată, din difuzoare cu voce răgușită, timbrul inconfundabil al lui Cristian Vasile îngână romantic: "Minte-mă și spune-mi vorbe dragi! Cuvinte dulci în nopți cu cerul de smarald!" Tangoul celebru a deschis poarta. Mă grăbesc să intru... o lume dragă dintotdeauna este acum a mea.

Mobilier vechi purtând patina timpului, gramofonul cu goarna lustruită așezat într-un colț, tablouri cu rame de lemn aurite odată, de mult... Suporturi de argint pentru tacâmuri, sfeșnice strălucind, lungi șiraguri de mărgel pe care bunicile noastre, pe-atunci tinere fete tunse „garçon”, le etalau pe la balurile de sâmbătă seara.

Un teanc de fotografii mă atrage magnetic. Siluetele estompate de nemilosul timp răzbat cu greu din cartonul cu tente sepia. O domnișoară în rochie de bal mă privește cu ochii măriți – parcă m-ar întreba dacă buchețelul de violete pe care-l poartă în mână se potrivește cu nuanța corsajului. Oare se teme de prima ei ieșire în lume? Altă fotografie... Aceeași domnișoară valsează acum cu un tânăr „briantinat”. Rochia plutește vapoasă, undeva în urma ei, iar ea e fericită, ochii-i rîd...

Un lung culoar de pension... O galerie sprijinită pe coloane cu arce trilobate dă în curtea interioară. Cireșii japonezi au înflorit. O fi Școala Centrală de Fete? Domnișoara în uniformă cu volane și guler dantelat strânge la piept un teanc de cărți și privește trist în obiectiv. Mi-aduc și-acum aminte de parfumul începutului de an școlar. Un ciudat amestec ... parfumul amărui al zilelor de septembrie. Castane risipite în curtea din spatele școlii printre frunze ruginite foșnind zgomotos. Parfumul de tipar proaspăt al manualelor primite-n prima zi, parfumul înserărilor căzute

Undeva, cândva... oameni, povești...

la ultima oră de curs... Cum au trecut anii cu matricolă și carnet de elev...

Un alt teanc de poze pe care se află un minuscul portmonet dintr-o fină țesătură din fir de argint îmi atrage atenția. Aceeași tentă sepia, aceleași toalete vapoase, aceleași coafuri de Betty Boop. Vedete din Hollywood-ul anilor '30 se răsfață languros în fața aparatului de fotografiat. Poze studiate, visătoare sau provocatoare... Dolores del Rio... „35 de lei bucata!” mă anunță sec vânzătorul de iluzii. Brusc, mă trezesc în secolul 21 și-l urăsc! Tunelul a dispărut...

Plec supărată și-ncerc să pătrund din nou în lumea vrăjită. Mângâi cu ochii obiectele vechi, uneori mai pun și mâna, căci nu mă pot abține. „Nu mai pune mâna pe toate alea, sunt pline de praf, cine știe pe unde au zăcut atâta vreme!” spune mama care începe să-și piardă răbdarea, nepricepând ce găsesc interesant la toate „vechiturile”. Înțelege când studiez bijuteriile de argint atât de negre că și-au pierdut toată strălucirea, dar astea?

Încerc să mă agăț de orice pentru a călători din nou în timp. În fața mea, o oglindă pare că vrea să mă ajute. Lacul ei de argint e fisurat în mii de locuri, dar rama de-o frumusețe rară te obligă să o mângâi. Trebuie să o mângâi, să o simți. „Băneasa” aud. Băneasa – centrul comercial? „Nu! Ancuța Băneasa.” gândesc. „Ancuța – soția Banului, adică.” În penumbra iatacului, pendulează între geam și oglindă, între realitate și vis. Pe geam nu se mai vede nimic. A început să se întunece și numai roțile trăsorii pe caldarâmul curții îi vor vesti cu o clipă mai devreme întoarcerea soțului. Își oglindește în apa fascinantă a oglinzii rochia de un verde Bosfor. Brocart țesut cu fire de argint adus tocmai de la Stambul! Și perle... mii de perle împodobesc rochia cu sideful lor marin. Caii intră în galop în curtea palatului. Băneasa se sperie și se întoarce brusc. Cana de porțelan de pe lavoarul ivoriu se face țândări și, odată cu ea, povestea mea...

Prezentul năvălește brutal: câteva zeci de halbe de toate mărimile și din toate landurile nemțești îmi amintesc de „prieteni” care „știu de ce”. Trec mai departe încercând să uit, ținând alte povești...

O brățară lată - cătușa, din alamă fără culoare, cu un model zgâriat cu acul mă îmbie. O iau în mână și-mi amintesc de cele două asemănătoare primite cadou de la un amic, în tinerețile mele de-acum o eră și ceva... „la, boieroaico, ia!” Mă îmbie bătrânul țigan cu mustața răsucită la capete! „la-o că e atât de veche ... Are istoria ei... A fost întâi argintată, apoi aurită, dar timpul i-a șters strălucirea... 10 lei, boieroaico!”

Tentată să o cumpăr, o privesc mai cu atenție, încercând să-i ghicesc istoria. „Vreau să-mi spui, frumoasă Zaraza, cine te-a iubit, câți au plâns nebuni după tine și câți au murit!” se revarsă din pâlnia gramofonului și poarta se deschide din nou. Țiganca focoasă cu „patimi dulci și luciri de păcat” în ochi, ce sucește mințile bărbaților în fiecare seară, își face fustele - roată scuturând frenetic din tamburină și brățări. Numai una nu se mișcă. Brățara strălucitoare ca o stea îi strânge încheietura ca o cătușă...

Cu coada ochiului, văd cum mama plătește brățara, în timp ce țiganul o compătimește discret, gândind c-o fi greu să ai o fată așa... puțin dusă.

Rătăcesc mai departe... Văd una, două... nouă pive de alamă, multe, multe... Zaharnițe mici de sticlă îmbrăcate în argint cu lingurița aferentă... Am și eu una. Am primit-o de la prietena mea când a plecat în America în '82. Cu siguranță, pentru asta am dosar la Securitate...

Un samovar vechi și, probabil, nefuncțional îmi aduce aminte de Bunelu' - socrul meu. Avea și el unul mare, pus jos pe podea, lângă un corp de bibliotecă. Așa, de decor. Găzduia câțiva scaieți mov, uscați.

Ibricele și rășnite de alamă mari și mici povestesc despre tabietul pe care-l avem cu toții: o cafeluță aromată. Bunicul meu, Valentin, avea tabiet de cafea. Bunica i-o făcea după un tipic anume, în fiece dimineață, înainte de a pleca la slujba lui de fochist la Biserica Izvor, lângă Arhivele Statului.

Întâi măcina două, doar două lingurițe de cafea, de-aia bună, cu aromă de te scula din morți. Apa sfârâia în ibricelul de pe foc. Bunica pune cafeaua și aștepta caimacul. Ridica ibricelul să nu dea în foc, culegea caimacul și-l pune în ceașca de cobalt cu smalțul aurit, așezată din vreme, cu dichis.

Apoi mai pune un pic ibricelul pe foc. Abia după ce cafeaua mai dădea într-un clocot mic, o turna în ceașcă. Așa-i plăcea cafeaua, bunicului meu, Valentin.

Bunelu' avea alt tabiet de cafea. Câte una mică mai spre după-amiază. Îi adusesese bunicii Sonia - soacra mea - o rășniță de alamă găsită într-un târg, pe la Galați. Ce fericită a fost bunica Sonia când a văzut-o, căci tare se mai chinuia cu cea veche, tot din alamă, dar mai... zăhăit (regionalism moldovenesc învățat de la bunica Sonia, însemnând ... „cam varză” în limbajul de azi). Îmi vine să zâmbesc când îmi amintesc câte astfel de cuvinte cu parfum arhaic am învățat de la dânsa: dezblehuet, zăhăit, bontat, melesteu...

Trec mai departe privind lucruri ce au avut stăpâni și viață odată. Acum așteaptă cuminiți un alt stăpân și-o altă viață... Mama a obosit. La vârsta ei e și normal. Ne așezăm la umbră, pe o bancă. În stânga, fântânile din fața Primăriei Sectorului 2 și-n dreapta alt stand cu lucruri vechi. Obiecte din lemn lăcuite. Frumoase rău de tot: copăi de toate mărimile, fusuri, făcălețe și-un frumos dulap pentru oale de pământ și blide de lut. O splendoare de piesă de mobilier, cu flori pictate, specifică Ardealului.

Lăzi de zestre sculptate sau pictate, oale de lut numai bune pentru vinul ghiurghiuliu. „Dragostea-i ca băutura, când o bei te ia căldura... Cine iubește și spune, ăla nu e om pe lume... Foaie verde, flori de soc să mănânci pește batog și să-ți cânte Zavaidoc.” Cu puțină imaginație (sau poate ceva mai multă), pot vedea cârciuma de la șosea unde, seară de seară, fascinantul Zavaidoc îi vrăjea pe toți cu glasul său unic.

Doi bătrâni uitați de timp coboară treptele din fața Primăriei. Au vizitat și ei Târgul de antichități. S-au simțit ca acasă... Cer voie bătrânului cu barbă mare și albă să-i fac o poză fiindcă aparține unui alt timp. Zâmbeste, îmi spune că este aromân, că are peste 91 de ani și a făcut 17 ani de pușcărie. Speră să prindă suta! Îi doresc din tot sufletul să-și împlinească voia. Îl ajut să coboare și mă întorc la mama. Stă la umbră pe bancă și se răcorește cu puțină apă. E timpul să ne întoarcem în lumea noastră. Cele vreo 30 de grade la umbră ne gonesc.

Plec, dar în suflet îmi promit: voi reveni acasă.

Adrian BOTEZ

UN AMURG DE RUGĂCIUNE

*7 Ianuarie 2023 – în memoria
Tatălui meu pământesc – IOAN...*

Motto :

*Amurg fără Burg
Amurg Demiurg
Stă la sfat cu Craiul Murg...*

Un Amurg de Rugăciune
Curge peste Cer și Lume
Un Amurg de Rugăciune
Multe arde – multe spune...

Umbre de Părinți – smerite
Intră-n Dangătul de Clopot:
Sub Cuvintele Trezite
Sub Cuvintele în Ropot...

Tot ce-a fost Cenuși – se spală
Tot ce-a fost Lacrimi – se-aprinde...
...A trecut – de Vânt – o Pală:
Amurgul – blând – o cuprinde...

...Se-nșerează Liniști Line
Ne-mpăcăm în Strune Pline...
Vom dormi la Crist în Casă:
Rai - CU STELELE PE MASĂ!

* * *

Corneliu BERBENTE

RUGĂ PENTRU POET

Ajută-l, Doamne, pe poet,
Cum ajutat-ai pe profet!
Spre slava cuvenită Ție,
Învață-l, Doamne, cum s-adune
Cuvintele în poezie,
Și poezia-n rugăciune!

AM CRITICAT

Am criticat adeseori prostia,
Și, dacă-am vrut la proști să pun resteu,
Văzând că nu ajunge ironia,
M-am și rugat să-i ierte Dumnezeu!

CULT ȘI CULTURĂ

Au spus Părinții de demult:
„Cultura vine de la cult”.
De e-n culturi păgâne, bine
Tot de la Domnul Sfânt le vine!

* * *

Delia Gabriela DUMBRAVĂ

CÂNTEC ÎN NOAPTE

Stropi de dor pe cer se-arată,
Scânteieri de diamant...
Îngeri pe aripe poartă
Vise către Cel Înalt.

Și-n a nopții taină dulce,
Cântul zânelor străbate,
Frumuseți de Rai ne-aduce
Sub razele-nmiresmate.

Povești de iubire-aleasă
Torc fuiorul nesfârșit...
Fire dalbe de mătăasă
Zămbind către infinit...

NINGE

Ninge, ninge, ninge...
Cu sclipiri din Soare...
Sufletele cresc...
Blând, din neuitare,
Amintiri pornesc.

Ninge, totuși ninge...
Cântec de-mpănare...
Ca un gingaș tril.
E-aceeași privire
În noi: de copil.

Ninge, ninge, ninge...
Și se văd venind
Vremi ce vor să fie...
Mâinile se prind
Întru veșnicie.

Ninge, totuși ninge...
Cu Lumină vie,
Flori și nestemate,
Nimb de bucurie,
Din eternitate.

Ninge, ninge lin...
Inimile cântă,
Tăcerea prinde viață.
Pe aripa-i sfântă,
Iubirea ne înalță.

Cornelia Violeta POPESCU

Cavalcade-n anotimp

Perdele-nghețate din voaluri subțiri,
Brodăte cu strasuri, paiete hoinare,
Acoperă geamuri, priviri și simțiri
Cu fire de-omăt și de prin felinare.

Alaiuri de flori și petale plutesc,
Horesc în vârtejuri aprinse de Soare,
În taină, cochet, evantaie-și rotesc
În brațe ascunse de vânt, prin ponoare.

Șiroaie și stropi de cristal, însetați
În arșita verii, pornesc în cascade,
Izvoare și râuri animă, purtați
Pe coamele repezi, în reci cavalcade.

La semnul știut din vechime, treptat,
Pigmentul cel verde-al naturii dispăre,
Iar frunze purtate de vântu-agitat
Sclipsesc de aramă și zboară ușoare.

Bocancii de război

Pe-același raft bătrân din lemn,
Din pivniță, lângă priboi,
Mai stau și-acum, parcă solemn,
Bocancii tatei, din război.
Cu pielea groasă, din toval,
Scorțoși, armați cu ținte sure,
Ei nu mergeau ca pe un val,
Strângeau cu foc - menghine dure.

Juliți, cu țintele cărunte,
Ei încă știu povestea vie
Cu vânătorii cei de munte,
Luptând ca țara s-o re'nvie.
În cânturile azi coclite
Luceau copite, căci huțului
Și-urmas pe plaiuri insolite
Tovarășii-naripați, ca ulii.

Pe tălpi mai poartă încă praful
Adus din estică Crimee,
Ce-n urme-și lasă epitaful
Când trec grăbit printre glimee.
C-o raniță goală și-n bocanci
Sosit-a teafăr tata-n țară,
Lipsit de-onoruri și de franci,
Cu dor de neamul lui-comoară.

Din zboru-i cel înalt spre astre
Coboară dragostea-i de țară,
Lăsată și-n bocanci ca zestre
Să spună o poveste rară.

Constantin Nicolae GAVRILESCU

TIMPUL CURGE

Pe când zorii se-nfiripă,
visul nopții se destramă,
ceru-și plânge-a sa risipă
de culori pe bolta-i calmă.

Din eter apar fantasme,
iar în starea de visare,
prind esențele în palme,
însă-n ceață vor dispăre.

Roua minții răcoroasă
îmi inundă fruntea lată,
ce în râuri se revarsă
și-mi cuprinde fața toată.

Frig îmi e, dar nu îmi pasă,
scurt am dus mâna la tâmplă,
sigur sunt în a mea casă,
numai dorul mă frământă.

Timpul curge-n dimineață,
ziua parcă vrea a-mi spune
să nu-mi pierd a mea speranță
pentru viață, ea n-apune.

RONDELUL SPERANȚEI

Trece-un an, linie trag,
pun cu timpul rămășag,
dragostea pentru-o clipă
vremea vieții mi-o risipă.

Oare când a început
să am anul cât mai scurt?
Trece-un an, linie trag,
pun cu timpul rămășag.

Dragostea îmi e dorința
și-mplinirea pentru amor,
eu în schimb, îmi dau și viața,
vremea când va fi să mor.

Trece-un an, linie trag.

Ionel SIMA & Ștefești

Visări împlinite

Câmpul¹ unduie visări,
Cântate în multe seri
Percepute-n somnul iernii...
Să deschidă firul ierbii!

Să deschidă miezul verii,
Toamnelor și primăverii;
În ape topind ninsori
Mediului să-i dea culori.

Diamant de primăvară²
Ne aduce flora iară -
Odihnită-n dorul iernii -
Potențând mișcarea verii!

Vin prin rosturi viorele;
Narcise și rândunele!
Mielușei deschid obloane...
Iarba iese din cotloane!

Soarele-și trimite unda
De căldură peste tundra
Cu izvoare – clocotind,
Umbra iernii și-al ei frig.

Se simt stoluri de priviri;
Percepții deschid lumini;
Jocurile trec prin clante
Ca torenții cu portanțe

Prin cascadele din munți,
Printre dealuri, monoliți;
Printre stânci, mari bolovani
Fixați ca vechi locatari.

Freamătul din codru iese
Zburdând către lumi celeste!
Încurajând armonia
Ce-amplifică înflorirea

Emanată de coline
Îmbrăcate-n clorofile,
Și-n nuanțe de comori
Ce atrag lumini în flori.

.....
¹ Câmpul ondulatoriu, portant al câmpului morfic.
² *Arcturus*, *Spica* și *Denebola* formează un remarcabil
triunghi echilateral, adesea denumit *Triunghiul de
Primăvară*.

Aceste trei stele fac parte dintr-un asterism de
primăvară mai extins, *Diamantul de Primăvară*.
(vezi: https://ro.wikipedia.org/wiki/Triunghiul_de_Prim%C4%83var%C4%83).

Gheorghe A. STROIA

PRIMĂVARĂ, TU MĂ IARTĂ

Fluieră printre smicele
Fir de vânt, curat, duos,
Aruncând peste pansele
Veștile ce curg spumos.

Sună codrul plin de verde
Și păduri de falnici brazi,
Cântă cerul ce se pierde
Printre flori de rouă, azi.

Trece lin, pe fir de iarbă,
Zbor de aripi de vioară,
Iarna cea cu albă barbă
Pregătită-i să dispară.

Vâjâind ca din genune,
Vine știre de departe,
Peste pietre, peste rune,
Se întoarce-a lumii carte.

Clocotind de încântare,
Maci, crăițe, toporași
Se aștern la drumul mare
Primăverii pe sub pași.

A sosit iar printre noi,
Cu aripi de fluturi mari,
Doamna zorilor de ploi,
Ochi de muguri în arțari.

A venit iarăși Măreața,
Doamna zilelor cu soare.
Plină de iubire, viața
Umple iarăși noi răzoare.

– Primăvară, mă iubește,
Eu te-am așteptat destul,
Să aud iarba cum crește,
De culori să fiu sătul!

– Primăvară, tu mă iartă,
Că n-am aripi ca să zbor,
Tu mă crede, nu mă ceartă,
Că nu-ți sunt întâi cocor!

– Primăvară, fă din suflet
Câmp întins de mărgărit,
Să devin al tău răsunset,
Dor, pe ram de tei iubit!

– Primăvară, mândră floare,
Gând senin de ghiocel,
Ai putea să îmi spui, oare:
Te ador, dar tu mă vrei?

Marius Daniel MIHU

De Univers

Pentru Ela

Am fost prin locuri similare
Iubindu-ne și orb și mut,
La fel cum Luna, pentru Soare,
E o iubire-n mod tăcut.

Vulcanul meu îți este lava,
Sărutul tău ocean îl luăm,
Iar despărțirea ni-i epava
Din care îngerii-i salvăm.

Din când în când, un iceberg crește,
În el ghețari ne întâlnim,
Dar o căldură îl topește
Și înviem, și nu murim.

Din timp în timp, îți sunt poveste
Și tu îi ești cuprins total,
În care doar iubirea este,
Mă mângâi tandru, val cu val.

Cum infinitul ne încapă,
Venim prin aer și prin lut,
Iubita mea, cu cer și ape,
Tu ești la modul absolut.

Căldura mea vine întruna,
Tandrețea ta, chiar și mai des,
Suntem ca Soarele și Luna
Doar despărțiți.
De Univers...

Corneliu CRISTESCU

FAMILIA EXTINSĂ

Omul simte c-apartine
Unei familii fericite,
Atuncea când îi este bine
Și-nfrânge relele ivite.

Când vine-o vreme mai urâtă,
Când răul îl poate ajunge,
Atunci, nimeni nu-l ajută,
Decât o rudă a lui, de sânge!

Când este viața amenințată,
Deși poate părea banală,
Cei ce sar cu toți deodată
Sunt familia lui naturală!

Dar când viața este amenințată,
Atuncea fapta chiar se schimbă,
Familia bună și adevărată
Sunt cei care vorbesc aceeași limbă!

Când o mulțime este amenințată,
Fiind pericol pentru a lor ființă,
Se strâng cu toții laolaltă,
Toți cei ce au acea credință!

Dar familia, ca noțiune,
Desigur, poate fi extinsă,
La cei care au aceeași pasiune;
Până acolo poate fi împinsă!

Iar oamenii cu aceeași meserie
Se simt legați, își sar în ajutor,
Ei sunt apropiați, se știe;
Ei simt că lor, de ei, le este dor!

Familia cea mare, numeroasă,
Este cu noi întreaga omenire,
Cu toți simțim și chiar ne-apasă
Un sentiment ce îl avem în fire!

Super-familia de pe pământ,
Ce poate fi acum imaginată,
E cea creată de Domnul prin cuvânt;
Sufletele ce trăiesc deodată!

Gândind așa, toată suflarea,
Cum bine cred că gândesc eu,
Suntem cu toții, așa-i urmarea,
Familia lui Dumnezeu!

Viorel MARTIN

De 1 Martie

Eu ca bărbat iubesc femeia
Și mă gândesc la ea cu dor,
Cu dragoste și de aceea...
I-am oferit un mărtișor!

De primăvară

M-am gândit și eu puțin
Să fiu Sfântul Valentin,
Dar sunt mai iubit de fete...
Când mă cheamă Dragobete!

De Dragobete (1)

Iubitei mele mă închin,
Că-i cea mai faină dintre fete;
Încep s-o pup de Sfântul Valentin...
Și nu termin nici pân' la Dragobete!

De Dragobete (2)

Cu ia care-ți dă fiori
Se-mbracă fetele în flori,
Dar Dragobetele hapsân...
Le fură florile din sân!

De 8 Martie

Femeia e parfum de floare,
E frumusețe-ncântătoare,
E tot ce-avem mai drag și sfânt...
E bucuria pe pământ!

Nicu DOFTOREANU

TANGOUL TIMPULUI PIERDUT

În căutarea timpului pierdut,

Tot răscolind prin dor, nebiruit,
Am dat de locul încă neatins
Al ultimului nostru vis promis!
Ajuns acolo, am rămas uimit
Când am văzut că tot ce am iubit
Era deja golit de infinit.
Spre-a înțelege cam ce s-a-ntâmplat
Am scotocit prin amintiri constant,
Sperând astfel că voi afla rapid
Cum s-a rostogolit magia-n vid,
Lăsând vizibil tainicul tărâm
Al fericirilor lăsate-n drum
Ce, de uitare, apărau activ
De sentimente... doar intuitiv
Tărâmul inocent necunoscut,
În căutarea timpului pierdut!

TANGOUL INTERSPITALICESC

Motto:

Nu începe niciodată cu **nu se poate**,
ci începe cu **să vedem**
Nicolae Iorga (1871 – 1940)

Trecut-au ani peste noi
Lăsând în urmă trei nevoi:
De-mbrățișări de neuitat,
De gânduri de rememorat
Și mai ales de fericire
De-a fi iubit și-a da iubire
Chiar și atunci când amândoi
Nu mai suntem așa vioi.

Marilena DUMITRESCU ENESCU

Soarele a apus pentru tine

Ai plecat vremelnic, fără ca să știi
Că mosorul ți-a împleticit a lui ață,
Că soarele tău nu va mai răsări,
Iar inima a întrerupt a ta viață...

Dorințele toate nu le-ai împlinit,
Valuri de gânduri trimise-n Univers,
Bucuriile cu care te-ai hrănit,
S-au disipat, ștergându-ți ultimul vers!

Iubirea noastră a fost în dulce grai
O frumoasă poveste, ce nu s-a stins,
Ea va rămâne peste moarte, un rai,
În casa îngerilor ce te-au cuprins!

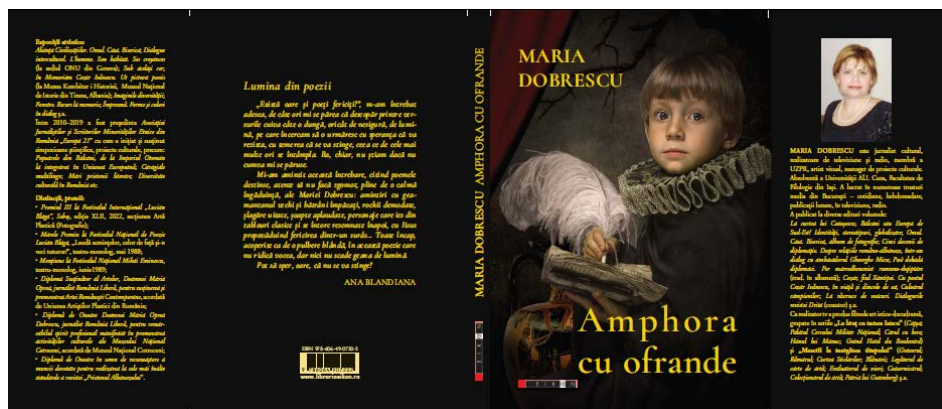
În Univers se-aude o baladă,
Ce a cuprins tot cerul cristalin,
E imnul tău, ce stă ca o dovadă
C-ai fost o valoare și un bun creștin!

Ai lăsat în urmă sufletul tău drag,
Ce te-a sprijinit în tot și în toate,
A fost pentru tine umăr și toiaș
Și steaua ta ce te-a vegheat în noapte!

Au secăt și lacrimi, a rămas doar dor,
Sentimente, patimi, gânduri peste timp,
Ce sădesc în suflet un dulce izvor ...
El va dăinui în orice anotimp...

Durerea mea, în suflet mă cuprinde,
Iar gândurile mi se învâlmășesc,
Greu îmi este, până mă voi deprinde,
Că ai plecat tăcut, în lutul pământesc!

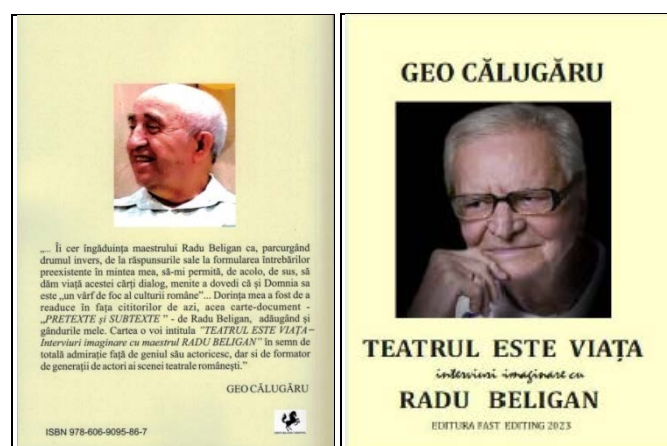
Apariții recente ale membrilor cercului:

Maria DOBRESCU

Amphora cu ofrande

Editura EIKON

Geo CĂLUGĂRU

TEATRUL ESTE VIAȚA Interviuri imaginare cu RADU BELIGAN

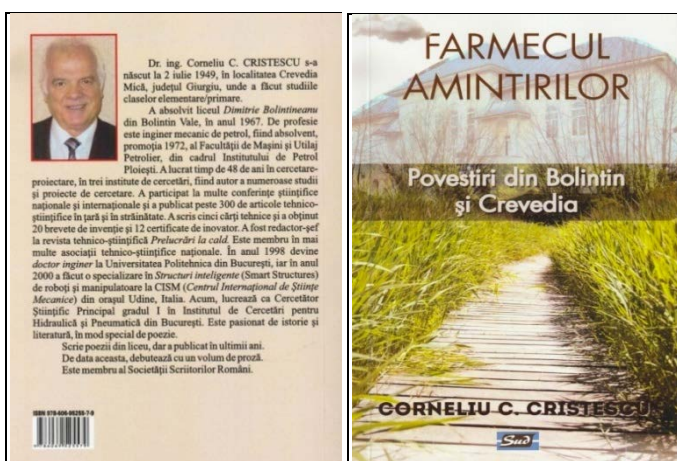
Editura FAST EDITING 2023

Mihai MAXIM

Jocul cu focul

Editura FAST EDITING 2023

Corneliu C. CRISTESCU

FARMECUL AMINTIRILOR Povestiri din Bolintin și Crevedia

Editura Sud

Marilena DUMITRESCU ENESCU

LABIRINTURI ÎN VÂRTEJUL VIEȚII

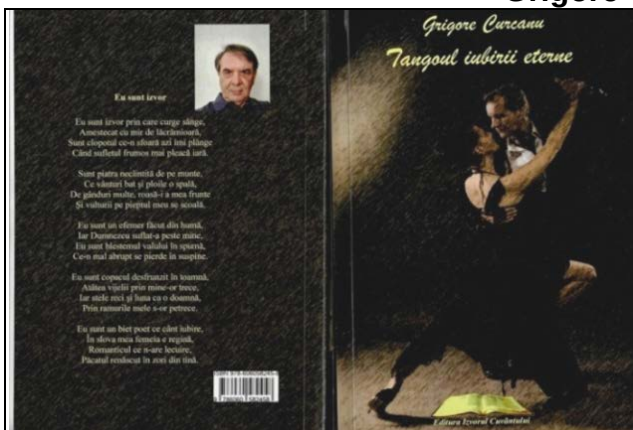
Editura Izvorul Cuvântului

CRÂMPEIE DE SUFLET

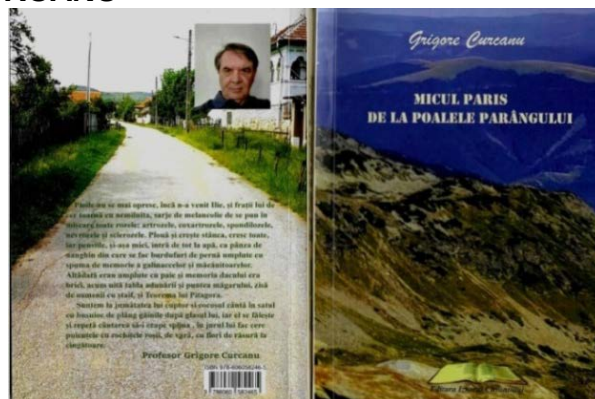
Editura Izvorul Cuvântului

Grigore CURCANU

Tangoul iubirii eterne

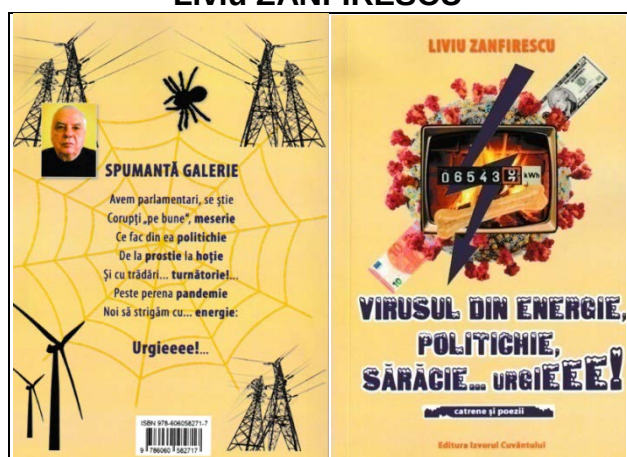
Editura Izvorul Cuvântului

MICUL PARIS DE LA POALELE PARÂNGULUI

Editura Izvorul Cuvântului

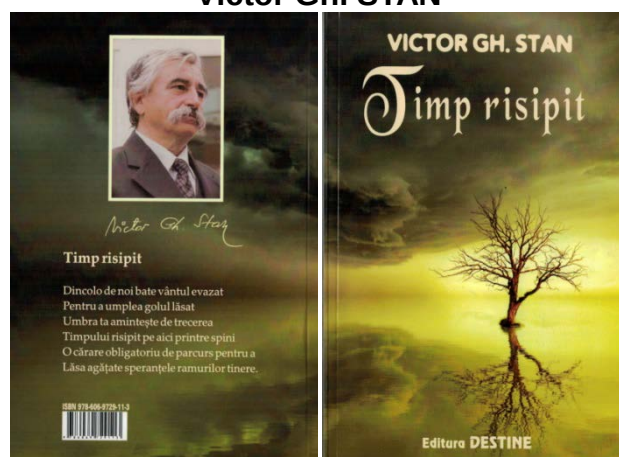
Liviu ZANFIRESCU

VIRUSUL DIN ENERGIE, POLITICHIE, SĂRĂCIE... URGIEEE!

Editura Izvorul Cuvântului

Victor Gh. STAN

Timp risipit

Editura DESTINE

BOGDANIA

Revistă de creație și cultură
Nr. 103 – 104 / 2023

Amprentele sufletului

Revistă internațională de cultură, artă și literatură
Nr. 1, ianuarie - martie 2023

Cronica Timpului

Publicație de cultură, atitudine și performanță
Nr. 96 – 97

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

Independența prin Cultură
Nr. 79 și 80

Activități din trimestrul I / 2023

- **17 ianuarie**
- De Ziua Națională a Culturii
- **14 februarie**
- Lansări de carte:
- **TEATRUL ESTE VIAȚA - Interviu imaginare cu RADU BELIGAN**, autor **Geo CĂLUGĂRU**
- **Jocul cu focul**, autor **Mihai MAXIM**
- **22 martie**
- Lectură liberă pe tema **LUNA FEMEII**

Cronica Cenaclului „Literar ing” din 20 decembrie 2022

Pe ordinea de zi au fost **două lansări de carte**, precum și **un moment teatral**, în premieră pentru manifestările cercului.

1. Al șaselea simț... – UMORUL!, autor domnul inginer **Ovidiu ȚUȚUIANU**, membru fondator al cercului nostru literar, editura RAWEX COMS.

În prezidiu, au luat loc următorii: George CORBU, președintele Uniunii Epigrafiștilor din România, Viorel MARTIN, președintele Cercului Epigrafiștilor Ingineri din AGIR, Crina DECUSEARĂ-BOCȘAN, Doina BÂRCĂ, secretar literar al revistei *Independența Română - Independența prin Cultură*, redactată de *Fundația Literar-Istorică STOIKA*, Antoneta RĂDOI, director și redactor-șef al revistei *Convorbiri Literare - Artistice* și Raluca TUDOR, director al Editurii RAWEX COM. Manifestarea a fost moderată de Nicolae VASILE, președintele *Cercului Scriitorilor Ingineri* din AGIR.

Primul a luat cuvântul domnul **George CORBU**, menționând că autorul cărții este un inginer care scrie literatură, poezie, proză, dar și umor. Această carte urmează celor scrise mai înainte: *D-ale lui Bulă*, *Pofta de... răs*, *Ovid versus Covid & Co.*, *Haz de necaz*, *Povește la bătrânețe*. Chiar și *Nevoia de modele*, pe lângă proză și poezii, conține și epigrame. Aceste cărți au fost editate de EDITGRAF sau RAWEX COMS. Noua carte ne impune să luăm al șaselea simț în seamă, acesta fiind **umorul**, numit și bunul simț. Umorele este o calitate la vedere a fiecăruia. Fără umor, un intelectual nu este neapărat un intelectual. Domnul Ovidiu ȚUȚUIANU găsește umor și la Hașdeu, și la Iulia Hașdeu, chiar și la Eminescu.

Găsește umor în societate, dar și în alimente, și identifică și *umorul ...amar!*

Autorul alocă un capitol lui Păstorel Teodoreanu, avocat, scriitor, epigramist, publicist, gastronom și iubitor de vinuri. În ultima parte a cărții, autorul tratează *umorul la scriitori... surprinzători!*

Domnul **Viorel MARTIN** face o apreciere de ordin general, afirmând că domnul Țuțuianu aranjează inginereste epigramele și poeziile umoristice, cu talent vizibil, citând, ca exemplu, finalul din poezia *Al șaselea simț*: *Din vremuri vechi se atașase,/ Un supliment, fără ucaz,/ El e umorul, simțul șase,/ Ce face hazul ... de necaz!* Autorul stăpânește arta versificației, chiar și în versuri scurte.

Doamna **Crina DECUSEARĂ-BOCȘAN** face aprecierea generală că volumul este bine structurat. „În societate este nevoie de umor, chiar și de umor amar...” Și dă ca exemplu un citat din poezia: *Cine dă și cine crapă*, referire la otrava din bere. „Situațiile sociale le tratează cu un zâmbet amar, atunci când este cazul. Este un volum reușit, nu mă așteptam la așa un om cu așa o cultură deosebită!”

Doamna **Doina BÂRCĂ** declară că este mândră că autorul acestei cărți este teleormănean de-al său. „Este un om cu un deosebit simț al umorului. A ridicat umorul la pătrat! Autorul are un umor fin, bun, care păstrează voia bună. Felicitări!”

Doamna **Antoneta RĂDOI** declară că domnul Ovidiu ȚUȚUIANU este cel mai corect colaborator al revistei sale și a ales să citească poezia: *Cine dă și cine crapă*, spre deliciul audienței.

Domnul **Ioan GANEA-CHRISTU**, apreciază umorul versurilor făcând apel la jocul de cuvinte *pălăvrăgeală - pălăvrăjeală* și încheie: „aplaudat să fie autorul, neobositul și pasionatul Ovidiu ȚUȚUIANU, care și prin această carte a reușit să ne delecteze și să ne zgândăre simțul replicii. Era rău dacă nu simțeam nimic...”

Intervine domnul **Viorel MARTIN**, cu o epigramă adresată domnului Ganea, ca replică la prezentarea acestuia: *Un om de inginerie/ L-a prezentat la meserie;/ Sunt supărat pe Ganea, negreșit;/ L-a spulberat, deși nu l-a citit.*

Domnul **Nicușor CONSTANTINESCU** declară: „domnul Ovidiu Țuțuianu este un recidivist; din

2014, a publicat 13 cărți, într-un ritm de una- două pe an. În cele 13 cărți, abordează toate speciile literare, nu și romanul, deocamdată. La vârsta mea, de 90 de ani, va ajunge la 50 de volume. Face și traduceri din Maiacovski, Esenin și alții...”

Actrița **Doina GHÎTESCU** a apreciat că domnul Țuțuianu este prozator, poet, epigramist, umorist și a colorat atmosfera cu talentu-i cunoscut, recitând două poezii ... picante.

Doamna **Raluca TUDOR**, editorul acestei cărți, amintește că a mai editat încă două cărți ale domnului Țuțuianu colaborând cu plăcere cu acesta. Consideră că este o carte reușită și frumoasă, mai ales că dânsa s-a implicat și în realizarea copertilor cărții.

În încheiere, a luat cuvântul domnul **Ovidiu ȚUȚUIANU**, care a mulțumit vorbitorilor. A mulțumit, de asemenea, părinților și bunicilor săi, care nu mai sunt, dar le datorează acest talent literar. Neamul său vine din Ardeal, leagănul românilor... De aici și umorul său. Este și membru al Cercului Epigramiştilor Ingineri din AGIR. Mulțumește asistenței pentru aprecieri și participare.

După această lansare de carte, doamna **Antoneta RĂDOI** a ținut să anunțe că **revista Convorbiri literar-artistice a împlinit 5 ani!**

2. Pași spre cer, Antologie creștină - Sărbători de iarnă, realizată de Editura CERVANTES, coordonator domnul **George TERZIU**.

În prezidiul lansării au luat parte: domnul George TERZIU, directorul Editurii CERVANTES, domnul Lucian GRUIA, poet și critic literar, doamna Maria GIURGIU și doamna Mirela NECULA, colaboratoare ale editurii, domnul Nicolae VASILE, coordonatorul Cercului Scriitorilor Ingineri din AGIR, gazda evenimentului.

Domnul **George TERZIU** deschide lansarea menționând că este în uzanța editurii ca, în fiecare an, să lanseze una-două antologii tematice, luna decembrie fiind un bun prilej pentru lansarea acestei antologii dedicate sărbătorilor de iarnă.

Doamna **Maria GIURGIU** menționează că editura a realizat până acum 54-56 de antologii pe diferite teme, eseuri și meditații, trenuri, haiku, animale, creștinism (a patra ediție), Eminescu (a treia ediție).

Doamna **Mirela NECULA** apreciază curățenia vieții ca factor determinant în actul creator. Editura, la 10ani de activitate, are un colectiv de 260 autori și participă la toate târgurile de carte. Menționează că unele cărți pot fi și parfumate, altele, chiar și în...rate sau pentru cazuri sociale!

Domnul **Nicolae VASILE** apreciază gruparea literară CERVANTES ca fiind foarte puternică și editura ca având o forță mare de penetrare în piața de carte din țară.

Domnul **Lucian GRUIA**, poet și critic literar, pasionat de Lucian BLAGA și de Constantin BRÂNCUȘI, mărturisește: „Sunt 10 ani de activitate a Editurii CERVANTES-INSPIRESCU, care editează și două reviste: CERVANTES și ELITE TINERE, ultima pentru tinere talente. Am colaborat mult la aceste publicații, iar acum sunt și în redacțiile acestora. Am publicat 22 de cărți, una despre Bлага, cinci despre Brâncuși”. În final, citește o poezie emblematică a sa, intitulată *Speranța*, despre soarta unei cărți care nu se vinde, dar și despre destinul poetului neînțeles.

În finalul lansării antologiei, domnul **George TERZIU** oferă o serie de diplome și titluri unor colaboratori apropiați ai Editurii CERVANTES. Primul citat este domnul Cătălin PILI, redactor și consilier al editurii, unde a publicat patru cărți. A primit titlul de *Ambasador al Editurii Cervantes*. Domnul G. TERZIU amintește că prima carte a domnului **Nicolae VASILE**, *Dominoul iubirii*, a fost tipărită la Satu Mare și îi oferă titlul de *Ambasador al Editurii Cervantes*.

Doamnei Doina GHÎTESCU îi oferă titlul de *Vector de Imagine*, iar doamnelor Raluca BUCĂTARU, Maria PETRESCU și Doina BÂRCĂ titlul de *Prieten Special al Editurii Cervantes*.

Manifestarea s-a încheiat cu un **moment teatral**, în care a debutat trupa, de curând înființată în cadrul AGIR, denumită **Cercul de Teatru AGIR „ImpACT ART”**, coordonat de cunoscutul publicist și om de radio, domnul **Daniel NEGUȚ**.

Aplauzele de la finalul reprezentației au fost deosebit de încurajatoare pentru actori.

La sfârșitul manifestării, domnul **NicolaeVASILE** adresează celor prezenți urările cuvenite în pragul sărbătorilor de iarnă.

Alte imagini de la această manifestare au fost surprinse de dl. Ioan GANEA-CHRISTU în Nr. 39, pag. 24.

A consemnat **Corneliu CRISTESCU**

Cronica Cenaclului „Literar ing” din 17 ianuarie 2023

Conform agendei evenimentului, programul a cuprins:

- Lansarea cărții „**O VIAȚĂ PE ȘINE. Scurtă autobiografie**”, autor ing. Octavian UDRIȘTE, unul dintre părinții metroului din București;
- „**EMINESCU și cultura. Din și despre EMINESCU**”, de la contemporanii noștri și din amintirile contemporanilor săi.

La eveniment au participat membri ai cercului, colaboratori și invitați din anturajul autorului volumului lansat.

Prima întâlnire din noul an a membrilor și colaboratorilor **Literar ing** s-a desfășurat în spiritul ideii prof.dr.ing. Nicolae VASILE: „**Și cultura tehnică face parte din cultură!**”.

Domnul ing. **Gheorghe Octavian UDRIȘTE**, la onorabila-i vârstă de 87 ani și la impresionanta-i înălțime măsurând 1,96 m, ne-a încântat prin elocință și memorie prodigioasă. Având rădăcini bănățene, s-a format în București la Școala Medie de Electrotehnică și apoi la Institutul de Căi Ferate (specialitatea locomotive), constituind a treia generație de „feroviar” din familie, atât după ramura paternă, cât și după cea maternă.

Ulterior, a devenit un pasionat al acestor „uzine pe roți” care funcționau inițial cu abur, pentru ca mai apoi să-și lege numele de „uzine pe roți” perfecționate, din categoria „Diesel-electrice” și „electrice”. Pasiunea, care conform propriei mărturisiri a început de la vârsta de 4 ani, când a avut ocazia să ia contact cu „mocănița” din zonă, a fost întreținută de tradiția din familie. Aceste două elemente - la care s-a adăugat cunoașterea temeinică a limbii germane învățate de la mama sa - începând din 1959 (la numai 24 de ani) au devenit „interfață” cu tehnicienii elvețieni, care au adus în România primele locomotive Diesel-electrice din noua generație - Sulzer, 060-DA și „factotum”, timp de aproape 4 ani, la compartimentul „tracțiunii Diesel” din Depoul Timiș Triaj (Brașov).

Printre multe altele, inginerul UDRIȘTE a contribuit la modernizarea sistemului de tracțiune pe calea ferată, la adoptarea sistemului de autostop și controlul vitezei trenurilor, participând, după o serie de specializări în străinătate, la punerea în funcțiune și apoi la conducerea exploatarei Metroului din București, realizat cu inteligența preponderentă a specialiștilor români.

Pe lângă preocupările profesionale propriu-zise, ing. Octavian UDRIȘTE a activat în organizații neguvernamentale și este membru al AGIR, membru de onoare al Academiei de Științe Tehnice din România (ASTR), membru în diverse asociații ale industriei feroviare din țară și din străinătate. A fost implicat în activități didactice, publicistice și sportive. Este și un bun român, patriot. Marea sa decepție, urmată de demisia de la „METROU”, a fost faptul că i s-a impus ca la lucrările de revizie să folosească materiale numai de la firme străine!

„**Domnu’ U**” (așa cum l-au „botezat” colegii de la Club Feroviar) a intenționat mai demult să scrie o carte despre dragostea sa de o viață -tracțiunea feroviară- însă, angrenat în diverse activități, nu a găsit timpul necesar. Dar iată că pandemia generată de Corona-virus, apărută în primăvara anului 2020, a creat condiții propice pentru materializarea proiectului.

După prezentarea făcută de autor, moderatorul a dat cuvântul participanților la eveniment, care au pus întrebări legate de tema cărții și și-au exprimat păreri asupra acesteia. Au intervenit membri ai **Literar ing**: prof.dr.ing. Gheorghe ȚICLETE, biolog Mircea POPESCU, ing. Ovidiu ȚUȚUIANU, ing. Cornelia POPESCU, prof.dr.ing. Nicolae VASILE, precum și specialiști din domeniul căilor ferate ca: prof.dr.ing. Păun ANTONESCU (fost student al Institutului de Căi Ferate transformat în facultate la Institutul Politehnic București, absolvent 1960) și prof.dr.ing. Mihai MIHĂIȚĂ, Președintele AGIR (absolvent al Institutului de Căi Ferate București, specialitatea Tehnologia transportului feroviar, 1955).

Domnul prof.dr.ing. **Mihai MIHĂIȚĂ**, care l-a cunoscut de mult și a colaborat cu ing. Octavian UDRIȘTE (fost consilier al său), a punctat aspectele esențiale din activitatea autorului și a exprimat aprecieri speciale asupra cărții, reiterând principalele considerații menționate de Domnia Sa în prefața volumului în discuție, din care citez: „Unul dintre meritele incontestabile ale inginerului Udriște este acela de a fi înțeles marea complexitate a Căilor Ferate și importanța lor în economia țării și a acționat consecvent, în consecință... N-a stat în izolare nici în situații grele, și-a promovat ideile inovatoare cu curaj și perseverență pentru că avea certitudinea satisfacției care îi alimenta entuziasmul robust. Și-a adaptat ideile la realitatea trăită. Le-a înlocuit pe cele corodate de timp, le-a reexaminat evident, ținând seamă și de experiența altor țări. La pensionare, a rămas fidel dragostei sale pentru Calea Ferată Română. A scris mesaje și cărți, a elaborat studii și memorii, a fost în numeroase audiențe la oficialități... În timpul activității sale, Calea Ferată Română era la un nivel neatins până atunci, era printre primele cinci din Europa, însă acum se află pe ultimul loc!...Cartea sa reprezintă un adevărat ghid al profesionistului îndrăgostit de domeniul lui de activitate, „mustește” de umanism, de optimism și nu-i lipsește umorul. Prezintă provocări ale interferenței de schimbare tehnică și tehnologică, de trecere de la o societate la alta, marchează repere de normalitate într-o lume în care luciditatea și responsabilitatea s-au estompat. Cartea abundă de sinceritate, e plină de idei și fapte, te face să simți o satisfacție deosebită deoarece pulsează permanent bucurii reconfortante”....

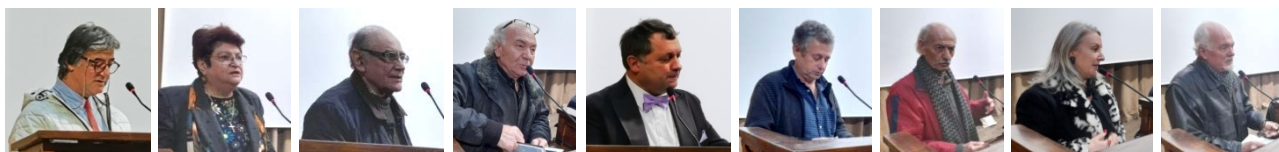
La finalul intervenției sale, Președintele AGIR a semnalat publicului participant faptul că „până în prezent nu s-a scris o istorie completă a Căilor Ferate Române, o mare lacună a specialiștilor, care trebuie cât mai repede remediată!”

Partea a doua a evenimentului, a fost închinată poetului național Mihai EMINESCU ca ecou al recentelor evenimente aferente datei de 15 ianuarie: ZIUA CULTURII NAȚIONALE și împlinirea a 173 de ani de la nașterea poetului național MIHAI EMINESCU.

Nicolae VASILE, după declamarea propriei poezii, intitulată: *EMINESCU DIVIN*, a recomandat celor prezenți un volum atotcuprinzător *Mărturii despre EMINESCU*, alcătuit de prof. Cătălin CIOABĂ și tipărit la Editura HUMANITAS, București în 2013. Cartea conține texte antologate din reviste sau volume apărute pentru prima oară, cât și din ediții critice, reprezentând mărturii al contemporanilor poetului, „omul deplin al culturii românești” (cum îl denumea Constantin NOICA), ordonate după următoarele capitole: I. Copilăria și peregrinările tinereții; II. Anii de maturitate; III. Anii târzii. Boala; IV. Evocări din anul morții; V. Povestiri, anecdote, imagini.

În continuare au mai prezentat poezii sau fragmente de eseuri care au relevat genialitatea „spiritului enciclopedic nepereche” membri ai *Literar Ing* (**Ioan GANEĂ-CHRISTU**, **Doina BÂRCĂ**, **Ovidiu ȚUȚUIANU**) precum și colaboratori ai cenaclului (**Geo CĂLUGĂRU**, **Ionel SIMA & Ștefești**, **Valentin RĂDULESCU**, **Ioan FORCOȘ**, **Aculin TĂNASE LEVIȚCHI**, **Petru SOLOMARU**).

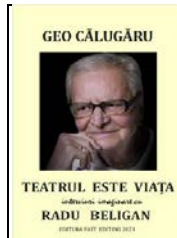
A consemnat: ing. **Ovidiu ȚUȚUIANU**

Cronica Cenaclului „Literar îng” din 14 februarie 2023

La ordinea de zi, au fost programate două lansări de carte.

1. TEATRUL ESTE VIAȚA - interviuri imaginare cu RADU BELIGAN, autor prof. **Geo CĂLUGĂRU**, membru al cenaclului, editura FAST EDITING, 2023.

În deschidere, domnul Nicolae VASILE face aprecierea că aceasta este cea mai bună carte a domnului Geo CĂLUGĂRU, iar Radu Beligan este cel mai înțelept actor român.

Domnul **Geo CĂLUGĂRU** declară că pe toți cei din sală îi consideră prietenii săi și mă iar îrturisește că în privința actorului Radu Beligan avem de-a face cu un **miracol**, că este un actor **magician**, cu o **cultură fabuloasă, un vârf de foc al culturii române!**

Pentru a prezenta conținutul cărții, autorul dă citire propriului **Argument** de la începutul cărții, în care explică cum a valorificat textul cărții scrise chiar de Radu Beligan, intitulate **Pretexte și subtexte**, apărute în 1968 în realizarea unui interviu imaginar cu actorul.

Doamna **Geni DUȚĂ**, în calitate de editor al cărții, apreciază veleitățile multiple ale autorului, de scriitor, jurnalist, chiar și ... actor la Centrul Cultural *Jean Louis Calderon*. Consideră că domnul Geo CĂLUGĂRU este un **simbol**, este dinamic, jovial, spontan și generos, că are capacitatea de a deoala trăsăturile lui Radu Beligan, după 7 ani de la dispariția marelui actor, când trupul se desface din cele alcătuitoare și sufletul se întoarce la Dumnezeu.

Domnul **Ionel Marin**, redactor-șef al revistei **Bogdania**, surprinde audiența cu salutul lui Eminescu: **Trăiască Nația!**, căruia îi survine răspunsul: **Sus cu Ea!** Apreciază că la întrebările: Ce este viața? Ce este omul? Ce este actorul? această carte oferă răspunsul. „Domnul Geo Călugăru se dovedește din nou a fi un **român de excepție**. Trebuie să prețuim memoria celor care nu mai sunt, iar celor care mai sunt, să le arătăm dragostea noastră.” Ca apreciere, domnul Ionel Marin îi oferă **Diploma de merit** din partea revistei **Bogdania**.

Doamna **Paula ROMANESCU**, scriitoare și traducătoare bine- cunoscută, afirmă că autorul este o prezență activă în peisajul literaturii și jurnalisticii din România, confirmând că a fost și actor. Cât privește pe Radu Beligan, speră că acesta se va lumina la apariția acestei cărți merituoase.

Domnul **Florian Laurențiu STOICA** îl apreciază pe domnul Călugăru încă din anii '80 și consideră că este o carte meșteșugită prin cuplarea ingenioasă a întrebărilor cu răspunsurile preexistente în scrierea lui Radu Beligan, un **monstru sacru** al teatrului românesc.

Domnul **Nicolae ROTARU** declară că domnul Geo Călugăru este un **fenomen**, că Geo Călugăru este bolnav de prietenie, fiind și în staful Filialei de Literatură pentru Copii și Tineret a USR.

Domnul **Gheorghe ȚICLETE**, care se consideră prieten cu autorul, încă din secolul trecut, apreciază textul cărții ca fiind real și adevărat, prezentat convingător și argumentând evoluția omului de cultură Radu Beligan.

Doamna **Cleopatra LUCA** declară că Geo Călugăru face o carte bună prin acest interviu imaginar, dând dovadă de un mare talent. Citează pe Radu Beligan, care spune: *Când actorul lucrează cu entuziasm, se face teatru, iar când actorul se pune pe el în față, se face spectacol.*

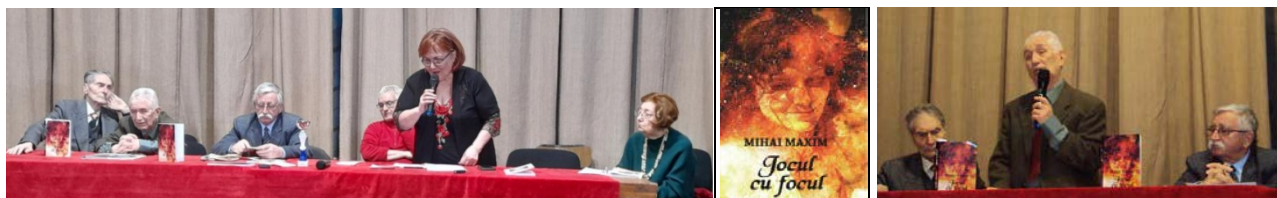
Domnul **Ioan RAȚIU**, remarcând prezența numeroasă din sală, intuiește respectul oamenilor pentru cultură, pentru marele actor Radu Beligan, un talent din naștere, pe care îl numește a fi **regele neîncoronat** al teatrului românesc. Din creația sa, recită o poezie dedicată lui Geo, **Rondel la 81 de ani** (*Când iubești, știi ce să spui*), iar alta dedicată lui Radu Beligan: **Rondelul dorului** (*Pe cărarea dorului*).

Doamna **Elena ARMENESCU** consideră că a fost un **moment de inspirație divină** momentul regăsirii, în biblioteca personală, a cărții lui Radu Beligan, **Pretexte și subtexte**. Actorul nu prin voce uimea, ci prin talent. Radu Beligan avea o cultură deosebită.

Domnul **Victor Ghe. STAN**, președintele *Filialei București de Literatură pentru Copii și Tineret a USSR*, consideră că acest eveniment este o întâlnire de suflet cu o carte a prietenului Geo Călugăru, pe care l-a premiat deja pentru OPERA OMNIA cu sufletul lui Radu Beligan și cu sângele lui Geo Călugăru. „Este o tehnică foarte grea să vorbești cu sufletul lui Radu Beligan. Este **carte de excepție**, un monument de interviu fictiv!”

2. **JOCUL CU FOCUL**, autor **Mihai MAXIM**, Editura FAST EDITING.

Domnul **Mihai MAXIM**, diplomat, scriitor și publicist, face o foarte scurtă prezentare, spunând că această carte este despre diplomație și construcții, dar și despre iubire.

Doamna **Geni DUȚĂ**, în calitate de editor, a observat că autorul are un talent deosebit în a sonda adâncurile ființei umane. „Cartea ne introduce în viața unui tânăr cu o viață tumultuoasă, puțin antipatic. Finalul cărții cade greu, autorul dovedindu-se un admirabil scriitor”.

Domnul **Gheorghe ȚICLETE** afirmă că domnul Mihai Maxim este mult prea modest, dar **are talent** și consideră că această **carte este excepțională**.

Doamna **Cleopatra LUCA** afirmă că *Jocul cu focul*, este o carte scrisă cu desăvârșirea omului format în filologie și litere. Subiectul este foarte interesant. Este o carte frumoasă.

Doamna **Paula ROMANESCU** reia subiectul, fiind vorba de jocul cu focul, în care focul este **...focul dragostei**, că jocul cu boala este cel mai rău.

Domnul **Ovidiu M. CUREA** intră puțin în subiectul cărții și face o analiză literară deosebit de interesantă. Domnia sa spune: cartea este poetică și romantică. Cele trei iubite sunt personaje principale. Eugen, iubitul lor, este doar liantul acestei povești de iubire. Focul este **iubirea**.

Domnul **Victor Ghe. STAN** apreciază că este **un roman bun**, care curge lin, cristalin. Este vorba despre o psihologie a iubirii împletită cu psihologia diplomației. Prefața este scrisă de **Nicolae Dan FRUNTELATĂ**, care a scos în evidență mesajul autorului.

Domnul **Nicolae VASILE**, în calitate de moderator, declară încheiată această întâlnire de suflet.

A consemnat: dr.ing.**Corneliu CRISTESCU**, *Cercul Scriitorilor Ingineri* din AGIR.

Cronica Cenaclului „Literar ing” din 22 martie 2023

După anunțarea prezidiului pe care îl va conduce, format din doamna **Cornelia Violeta POPESCU** și domnul **Ioan GANEA-CHRISTU**, domnul președinte **Nicolae VASILE** aduce la cunoștința participanților că, începând cu luna martie 2023, toate ședințele Cenaclului Literar Ing se vor desfășura în cea de-a treia miercuri din fiecare lună, conform unui acord încheiat cu conducerea AGIR.

Apreciind interesul pe care l-a suscitat întreaga activitate a Cenaclului Literar ing pe parcursul celor 10 ani de existență, materializată în multiple lansări de carte, editarea *Enciclopediei Scriitori din generația 2000*, Editura AGIR, în două volume și volumul III în curs de apariție, a dicționarului *Ingineri scriitori și publiciști*, Editura AGIR, 2017, numirea unor membri activi ca jurnaliști în cadrul UZPR, ca **Nicolae VASILE** și **Ionel MARIN**, spectacolele trupei de teatru AGIR inițiate în cadrul Literar ing, succesul revistei *Literar ing* în mediul on-line etc, domnul Nicolae VASILE anunță că, începând cu luna aprilie 2023, unele ședințe ale cenaclului se vor desfășura și la filiale ale AGIR din diferite orașe, prima întâlnire de acest gen fiind programată pe 6 aprilie la filiala AGIR Buzău, în sediul Bibliotecii Județene Buzău.

Această inițiativă nu va exclude colaborarea continuă cu alte grupări literare, din diferite sfere de preocupări profesionale.

Era firesc ca după Ziua Internațională a Poeziei, declarată de UNESCO pe 21 martie, începând cu 1999, cenaclul susținut în 22 martie să fie dedicat poeziei, în mod special celei închinată femeii, sărbătorita acestei luni.

Lectura liberă ce a urmat, din propria creație poetică, a creat o punte de comunicare între participanții la eveniment, a dat frâu liber unei stări de meditație, a pus în evidență necesitatea

practicării mai frecvente a acestei forme de manifestare în cene, precum un laborator de creație.

Domnul **Nicu DOFTOREANU** a surprins din nou cu renumitul tangou poetic, de data aceasta cu note istorice în *Tangoul lui Ștefan cel Mare* și cu note filozofice în *Tangoul despre timp*.

Domnul **Ionel SIMA Ștefești** s-a lăsat sedus de forța primăverii în *Tezaurul codrului* și în *Energii de primăvară*, pe care le recunoaște ca forță motrice în materia terestră, generatoare de verde intens, de la clorofilă până la izvoare și ondulatorie prin câmpuri.

Domnul **Grigore CURCANU** a emoționat cu poemul *Mai mergeți*, o invitație spre scrutarea obârșilor natale, precum și cu *Trocul vieții*, ale cărui versuri au fost dedicate universului feminin.

Domnul **Geo CĂLUGĂRU** a destins atmosfera cu câteva *Catrene epigramistice*, pline de umor, apoi a recitat *Ruga poetului către muza lui*, în care definește condiția poetului, apoi poezia *Iubitei mele cu piele de mătase*, de o sensibilitate copleșitoare.

Domnul **Ioan GANEA-CHRISTU**, inspirat de domnul Geo CĂLUGĂRU, îi dedică acestuia un catren scris spontan, cu referire la recenta lansare de carte.

Doamna **Marilena DUMITRESCU** dă frâu liber viselor în poezia *Doar vise*, unde iubirea, primăvara, cerul de agate, croșetează cu o dragoste închisă speranțe în suflete caline; versurile poemului *Toți știm* ne transpun în vremurile trecute, ca urmași ai strămoșilor, "pui de daci în viața noastră".

Domnul **Marian-Ahil NICA** citește din compozițiile sale, publicate în revista *Amprentele sufletului*, nr. 4/2022:

Cerdacul, în care surprinde, prin descoperire treptată, multivalența acestui element arhitectonic-fereastră spre visare, poartă spre libertate, iubire, dumnezeire, loc spre nemurire. Prin poezia *Stele în răpă*, își mărturisește întregul set de valori: pace, dragoste, viață, frumusețe, adevăr, libertate și Cuvânt.

Doamna **Iuliana STAMATE** recită câteva poezii din volumul propriu, *Calea Lactee*, Editura Aureo, Oradea 2021. În poemul *Tricot*, surprinde prin utilizarea metaforei oferită de structura unei țesături, cu multiple proprietăți, elastice, plastice, artistice, prin care sugerează lumea vie; *Cine sunt eu* afirmă probleme existențiale; *Mamei*, dedicată, firesc, mamei poetei, este scrisă cu multă sensibilitate; *Singurătate* afirmă cu curaj neîmpliniri sufletești.

Domnul **Constantin GAVRILESCU** se declară un melancolic. *Melancolie* este un amestec dintr-un vis amăgitor, cu miresme, miez de fagure, răbdare și clipe de amor; *Melancolia clipei* distinge șoapte ascunse și vorbe dulci, trezește visul din noapte și așteaptă zorii vestitori ai dragostei;

Ești tu este un poem al dragostei împlinite, în care iubita este doar a poetului, ea fiind totul, Luna plină, viața și însăși iubirea visată.

Doamna **Cornelia Violeta POPESCU** dedică tuturor mamelor poezia care păstrează chiar numele proprii mame, *Steluța*, precum și tuturor celor care ne-au fost profesoare de-a lungul anilor, prin poemul *Măiastră printre astre*, cu dedicație specială sculptoritei Valentina Boștină, cunoscută, mai ales, peste hotare, pentru grupurile statuare din parcuri celebre europene.

Cu această ocazie, se păstrează un moment de reculegere pentru toate mamele și profesorele noastre, precum și pentru colegele din cadrul Literar ing, Michaela Al. Orescu și Floarea Necșoiu, care ne-au părăsit, în semn de omagiu și prețuire.

Domnul **Corneliu CRISTESCU** cântă iubirea în *8 martie 2016*, o poezie sensibilă, dedicată femeii și iarăși iubirea în *Dragoste de început*, poezie inspirată de filmul *Liceenii Rock'n'Roll*, concuzionând: „iubirea este scrisă-n fire!”

Concluziile au fost formulate de domnul **Nicolae VASILE**:

1. Ar fi de dorit să existe o legătură între scriitorii catreniști și cei epigramiști.
2. Ar fi interesant de căutat eroi pentru romane sau nuvele din lumea inginerilor, în schimb, recomandă ca inginerii să nu scrie prea multe poezii despre ingineri. "Dacă vrei să faci poezie, să uiți că ești inginer!" Și oferă și criteriul de validare: emoția!

În incheiere, precizează că următoarea întâlnire va avea loc pe 19 aprilie, având ca obiectiv aniversarea a 10 ani de activitate a Cenaclului Literar ing.

A consemnat: ing. **Cornelia Violeta Popescu**

In memoriam

Dr.ing. Nona MILLEA

(1933 - 2023)

Recent a dispărut dintre noi **Nona MILLEA**, inginer electronist, doctor în electronică. Încă din perioada studiilor, a fost în legătură cu mari personalități ale științei românești, absolvind Facultatea de Electronică și Telecomunicații în anul 1956, avându-l ca președinte al comisiei de licență pe acad. Remus RĂDULEȚ, iar doctoratul l-a finalizat în anul 1971, conducător științific fiindu-i prof. Gheorghe CARTIANU, membru corespondent al Academiei Române.

A lucrat la Uzinele *Electronica* și *ICPE*, ambele din București, și *Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie*, unde după 1989, în scurta perioadă cât a mai funcționat această instituție, a fost aleasă prin vot în funcția de vicepreședinte, de unde s-a și pensionat, odată cu trecerea acestei instituții în cadrul Ministerului Învățământului.

După pensionare, a avut o susținută activitate publicistică, fiind autoarea coordonatoare a lucrării *Electronica românească. O istorie trăită*, în patru volume, pentru care a primit un premiu al Academiei Române. Împreună cu Ion CONSTANTINESCU, a elaborat volumul *Un secol de electronică în România*, aflată în curs de apariție la Editura Academiei Române.

Dumnezeu să o odihnească!

Nicolae VASILE

Enciclopedia SCRIITORI din GENERAȚIA 2000 - Volumul III -

În Volumul III, aflat în lucru, au fost incluși până la data apariției acestei publicații 9 scriitori ale căror profile literare au fost realizate de autorii trecuți în paranteză:

• DESPRE AUTORI

Maria PETRESCU (Geni DUȚĂ)

Maria-Ileana TÂNASE (Nicolae VASILE)

Árpád Al. TÓTH (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)

Daniela VÎLCEANU (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)

Ion I. BRĂTIANU (Geni DUȚĂ)

Grigore CURCANU (Nicolae VASILE)

Marilena DUMITRESCU ENESCU (Nicolae VASILE)

Grigoraș CIOCAN (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)

Gica CIOBANU (Antoneta RĂDOI)

! Începând cu luna martie a.c. ședințele cercului „Literar ing” se vor desfășura în a treia miercuri din lună !

Colectiv de redacție:

Redactor șef: Nicolae VASILE

Secretar general de redacție: Ioan GANEA-CHRISTU

Redactori: Mihaela- Mariana CAZIMIROVICI,
Corneliu CRISTESCU, Ovidiu ȚUȚUIANU

Corector: Cornelia Violeta POPESCU

Potrivit legii, întreaga răspundere pentru conținutul materialelor publicate în Suplimentul literar revine autorilor acestora.

Toate numerele Suplimentului literar sunt postate pe site-ul: www.agir.ro